

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af tvende Jærnbaner i det nordlige Sylland.

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af en Jærnbane fra Aalborg til Hadjund.

5) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af en Jærnbane fra Aars over Ribe til Svendstrup eller Aalborg.

Mødet hævet kl. 4. 30'.

Fire og tyvende Møde.

Torsdagen den 10de November 1892, kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bort salg af Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 736. — Betænkningen findes i Tillæg B. Sp. 27—30.)

Intet Vædringsforslag var stillet.

Formanden (Høgskro): Denne Sag kan ikke foretages uden Tingets Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning herover, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Lovforslagets Indholdfattes under Forhandling.

Ordføreren (Tutein): Den omdelte Betænkning indeholder et ret bedrøveligt Billede af det danske Landbrugs Historie, idet den viser, at baade Salgs værdien og Forpagtningsafgiften af vore Landejendomme er gaaet meget bethdeligt ned. Det fremgaar af det der oplyste, at man for 10 Aar siden kunde sælge en af disse Ejendomme til en Pris af 530,000 Kr., noget man ikke vilde gaa ind paa, fordi Ejendommen den Gang forrentede 600,000 Kr. Dette var Tilfældet med Hovedgaardene Faurholm. Det har imidlertid vist sig nødvendigt paa Grund af de daarlige Konjunkturer for Landmændene at nedsætte Forpagtningsafgiften, og der er vist heller ikke nogen Udsigt til nu at kunne faa en Forpagtningsafgift af disse Ejendomme, som svarer til den Sum, de tidligere kunde have været solgte for. Det viser sig imidlertid nu, at de Fordringer, som der i 1881 og 83 bleve stillede med Hensyn til disse Ejendommers Bort salg, ikke kunne ske Fyldest, idet der nemlig har været afholdt Auktion over Ejendommene, baade samlede og i Parceller, uden at det er lykkedes at faa noget Bud derpaa. Under disse Omstændigheder, og da det tillige er oplyst, at der kan faas, om ikke samme Forpagtningsafgift som tidligere har været erholdt, saa dog en nogenlunde god Indtægt af Ejendommene, har man anset det for rigtig endnu at se Tiden an i 8 Aar og se, om ikke Konjunkturerne kunne forbedre sig saaledes, at et nogenlunde fordelagtigt Salg af Ejendommene kunde finde Sted. Der er derved tillige opnaaet Opfyldelsen af et Ønske, som Folketinget tidligere har udtalt. Statskassen har ikke haft Disposition over begge Ejendommene, men man mener, at Udparcellering af Ejendommene bedre kan lade sig gøre med Hensyn til Arrondering af de forskellige Parceller, naar man har Disposition over begge Ejendommene paa en Gang, end naar man sælger dem hver for sig; dette Ønske sker Fyldest ved Vedtagelsen af Forslaget, som det er forelagt, idet nemlig Statskassen vil have Dispositionsret over begge Ejendommene i Aaret 1901. Som Følge heraf tilraader hele Udvalget Tinget at vedtage Lovforslaget uforandret; men jeg ønsker dog endnu at gøre en Bemærkning angaaende Slutningsudtalelsen i Betænkningen. Det vil nemlig være Tingets ærede Medlemmer bekendt, at det meget ofte forekommer med Hensyn til Landejendomme, som tilhøre Staten, at der, for saa vidt de ere forpagtede, bliver stillet Fordringer om Nybygninger og større Bygningsforandringer. Det er Fordringer, man ikke altid kan afvise